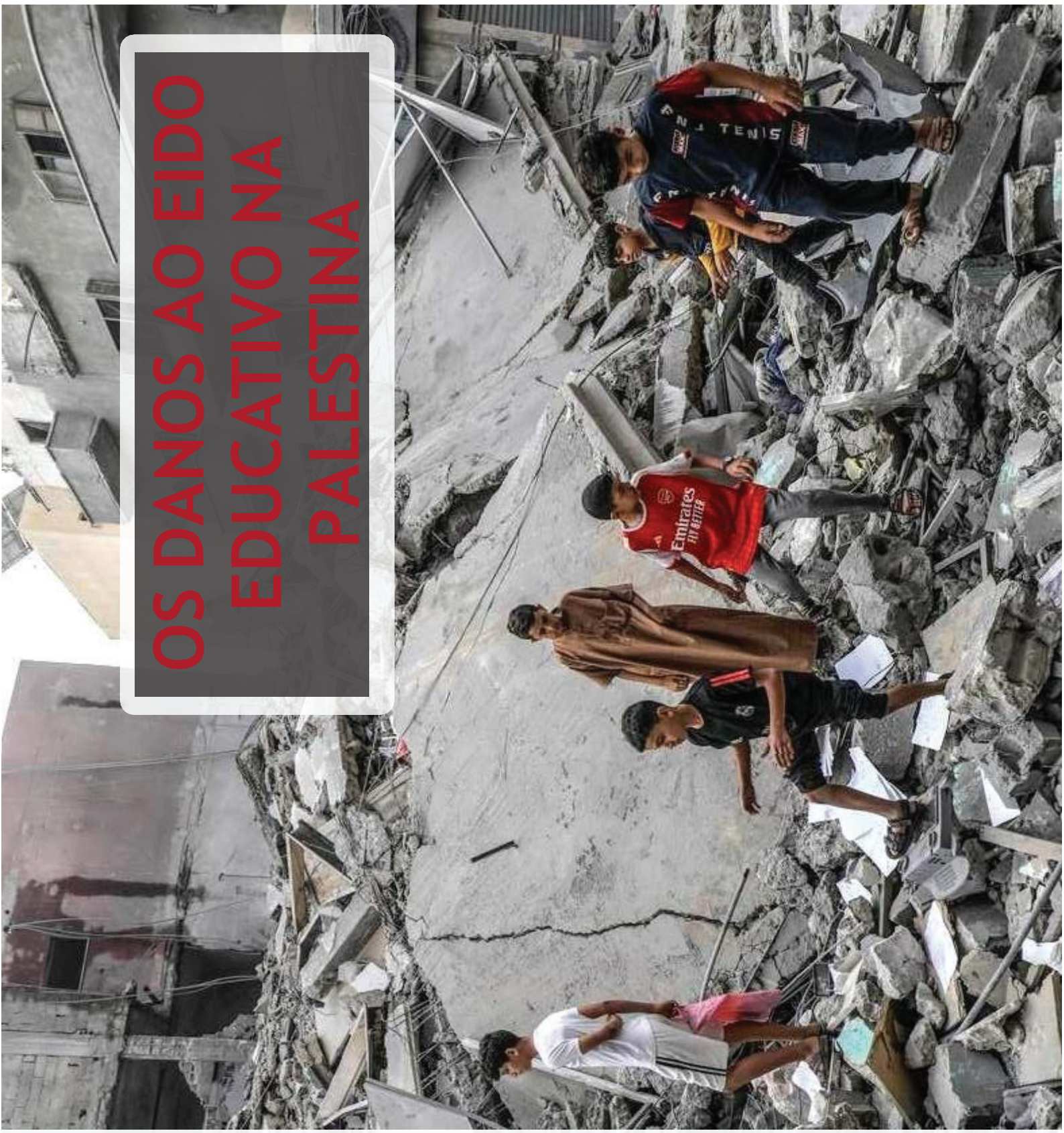

OS DANOS AO EIDO EDUCATIVO NA PALESTINA

STEG

www.steg.gal
670.25.69.56

Durante o Curso 2023/2024 o noso sindicato celebrou o seu Congreso. Neste, participou unha delegación do Estado de Palestina, encabezada por Khaldun Almassri, que presentou o seguinte informe ante o noso Congreso.

abril de 2024, de <https://rebellion.org/en-defensa-del-pueblo-palestino-el-viejo-colonialismo-y-el-genocidio-israeli/>

- *The Conversation. (2023, octubre 18). Israel y Palestina: ¿cómo y cuándo comenzó el conflicto? National geographic. https://historia.nationalgeographic.com.es/a/israel-palestina-como-cuando-comenzo-conflicto_20332
- <https://www.un.org/es/observances/protect-education-day>
- Bolívar, L. (2010). El derecho a la educación. *Revista IIDH*, 52, pp. 191-212.
- Deconstructed, & Deconstructed. (2024, 14 febrero). No University Left Standing in Gaza. *The Intercept*. <https://theintercept.com/2024/02/09/deconstructed-gaza-university-education/>
- *Israel kills dozens of academics, destroys every university in the Gaza Strip - occupied Palestinian territory*. (2024, 20 enero). ReliefWeb. <https://reliefweb.int/report/occupied-palestinian-territory/israel-kills-dozens-academics-destroys-every-university-gaza-strip-enar>
- *How Israel has destroyed Gaza's schools and universities*. (2024, 24 enero). *Al Jazeera*. <https://www.aljazeera.com/news/2024/1/24/how-israel-has-destroyed-gazas-schools-and-universities>
- *Denial of education: An Israeli apartheid tool to annex the Jordan Valley* -. (2021, 15 noviembre). Palestinian Grassroots Anti-Apartheid Wall Campaign. <https://stopthewall.org/right2exist/denial-of-education-an-israeli-apartheid-tool-to-colonize-the-jordan-valley/>
- Stop de Wall. (2007) La educación bajo la Ocupación. *Campaña de Redes Palestinas Anti Muro del Apartheid*.
- <https://www.huffingtonpost.es/global/israel-vuelve-demoler-colegio-palestino-belen-construido-fondos-ue.html>

Estado de Palestina
Misión Diplomática de Palestina en España

Os danos ao sector educativo en Palestina

O educacadio israelí en curso.

Tariq Ao-Annabi un profesor palestino dando clases a nenos nun centro de acollida de desprazados palestinos en Rafah, ao sur da Franxa de Gaza, a medio da ameaza dos bombardeos israelíes. Foto: Rabie Noquiera

A educación como un dereito humano

En 1948, a Asemblea Xeral das Nacións Unidas adoptou a Declaración Universal dos Dereitos Humanos, definindo e recoñecendo a educación como un dereito humano no seu artigo 26. Para abordar esta carencia, en 1966 elaboráronse o Pacto Internacional de Dereitos Cívís e Políticos e o Pacto Internacional de Dereitos Económicos, Sociais e Culturais. Estes pactos estableceron obrigacións vinculantes para os Estados que os ratificasen, incluíndo o deber de garantir o dereito á educación. Desde 1976, o Pacto Internacional de Dereitos Económicos, Sociais e Culturais entrou en vigor. No seu artigo 13, recoñécese o dereito de toda persoa á educación, salientando que esta debe orientarse cara ao pleno desenvolvemento da personalidade humana, o sentido de dignidade e o respecto polos dereitos humanos e as liberdades fundamentais.

A propia Organización das Nacións Unidas afirmou que a promoción e defensa do dereito á educación abre as portas a outros dereitos, mentres que negalo leva á súa vez a negar outros Dereitos Humanos e, con

iso, perpetuar ciclos de desigualdade. Por este motivo, os Dereitos Humanos enténdense como indivisibles e interrelacionados: “**A educación é un dereito humano intrínseco e un medio indispensable de realizar outros dereitos humanos. Como dereito do ámbito da autonomía da persoa, a educación é o principal medio que permite a adultos e menores, marxidados económica e socialmente, saír da pobreza e participar plenamente nas súas comunidades. A educación xoga un papel decisivo na emancipación da muller, a protección dos nenos contra a explotación laboral, o traballo perigoso e a explotación sexual, a promoción dos dereitos humanos e a democracia, a protección do medio ambiente e o control do crecemento demográfico**”.

A artista visual palestina Amal Abu Ao-Sabah, quen foi desprazada. pinta sobre os cascallos das casas destruídas. Foto: Rabie Noquiera

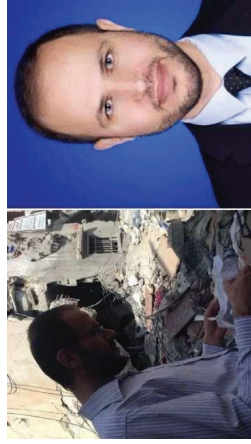
Bibliografía

- 8 claves para entender el conflicto palestino-israelí. (s/f). Amnesty.org. Recuperado el 8 de abril de 2024, de <https://www.es.amnesty.org/en-que-estamos/blog/historia/articulo/ocho-claves-para-entender-el-conflicto-palestino-israeli/>
- Baron, A. (2019, diciembre 8). Crónica de Palestina #3: La educación, un camino hacia la paz. Humanium. <https://www.humanium.org/es/cronica-de-palestina-3-la-educacion-un-camino-hacia-la-paz/>
- Da Silva, A. A. (s/f). El conflicto palestino-israelí: Crónica de un genocidio anunciado. UJI.es. Recuperado el 8 de abril de 2024, de <https://riull.ull.es/xmlui/bitstream/handle/915/2514/Conflicto+palestino-israeli+Cronica+de+un+genocidio+anunciado.pdf;jsessionid=2ACF2BDFD108F31FD012A81EBD07C69?sequence=1>
- Español, A. M. (2024, enero 25). “Israel” ha destruido las escuelas y universidades de Gaza. Red El Mayadeen. <https://espanol.almayadeen.net/noticias/medios-internacionales/1811086/c%C3%B3mo--israel--ha-destruido-las-escuelas-y-universidades-de-g>
- La farsa humanitaria en el genocidio palestino. (s/f). www.elsaltodiario.com. Recuperado el 8 de abril de 2024, de <https://www.elsaltodiario.com/palestina/farsa-humanitaria-genocidio-palestino>
- La guerra en Gaza cumple 100 días y el número de muertos alcanza los 24.000. (2024, enero 14). BBC. <https://www.bbc.com/mundo/articulos/c51zidx71g9o>
- laSexta.com. (2024, enero 28). La educación en Gaza, la otra víctima de los ataques de Israel que truncan el futuro de los niños palestinos. LaSexta. https://www.lasexta.com/noticias/internacional/educacion-gaza-otra-victima-ataques-israel-que-truncan-futuro-ninos-palestinos_2024012865b667e8c3cb30000109b575.html
- Lecumberri, B. (2023, diciembre 10). Las bombas israelíes pulverizan el sistema educativo de Gaza y el futuro de una sociedad donde no había analfabetismo. Ediciones EL PAÍS S.L. <https://elpais.com/planeta-futuro/2023-12-10/las-bombas-israelies-pulverizan-el-sistema-educativo-de-gaza-y-el-futuro-de-una-sociedad-donde-no-habia-analfabetismo.html>
- PCBS. (s/f). PCBS. Gov.Ps. Recuperado el 8 de abril de 2024, de https://www.pcbs.gov.ps/site/lang_en/881/default.aspx
- Rojas, L., Nepomuceno, E., Hernandez, M., Petras, J., Aguilar, A. R., Pikara Magazine, Losa, J., Barros, C., Bautista, J. V. M., Ríos Vera, J. L., Calderón, G. J. Á., Montero, I., Badiou, A., & Anfruns, A. (s/f). La defensa del pueblo palestino, el viejo colonialismo y el genocidio israelí – Rebelion. Rebelion.org. Recuperado el 8 de

soamente como un medio de sustento vital, senón tamén a ven a miúdo como a única ferramenta ao seu alcance para combater a Ocupación.

Por tanto, é imperativo que a comunidade internacional, as organizacións humanitarias e os gobernos involucrados redobren os seus esforzos para apoiar a reconstrución e revitalización do sistema educativo en Palestina. Isto inclúe a provisión de axuda humanitaria, o investimento en infraestrutura educativa, e o desenvolvemento de programas de apoio psicolóxico para os estudantes que experimentaron traumas debido ao actual xenocidio.

Só a través da paz, a estabilidade e o respecto mutuo poderase asegurar un futuro prometedor para as xeracións vindeiras en Palestina, onde a educación poida florecer e xogar o papel central que merece na construción dunha sociedade xusta, equitativa, inclusiva e libre do apartheid.

Refaat Alareer, coñecido como “a voz de Gaza”, foi un académico palestino (44 anos), figura destacada dunha xeración de autores gazatíes que escribían en inglés para contar a historia do seu territorio. Refaat foi asasinado xunto aos seus familiares o 7 de decembro de 2023 nun bombardeo israelí en Gaza. Como profesor de literatura inglesa na Universidade Islámica de Gaza, compartiu a riqueza cultural e literaria de autores como Shakespeare co seu estudantado. Nas últimas palabras de Refaat en forma de poema, este educador apaixonado dixo: “*Se debo morrer, ti debes vivir para contar a miña historia (...) Si hei morrer, que o meu legado traia esperanza, que sexa un conto*”.

28 de maio de 2020, a Asemblea Xeral da ONU aprobou por unanimidade a resolución A/RES/74/275, que lembra aos Estados Membros a importancia da protección do dereito á educación, así como do propio sistema educativo, diante dos ataques durante un conflito armado. Á súa vez, esta resolución reafirma a importancia de garantir contornas de aprendizaxe seguras durante emerxencias humanitarias. Reitera ademais a necesidade de que se protexan e respecten os centros de ensino consonte ao dereito Internacional Humanitario, condena enerxicamente todos os ataques dirixidos contra escolas, e alenta as iniciativas encamiñadas a promover contornas escolares seguras. A través desta resolución, a ONU convida todos os Estados Membros, as organizacións do sistema das Nacións Unidas, outros organismos internacionais, o sector privado e a sociedade civil a que celebren o **9 de setembro como Día Internacional para Protexer a Educación de Ataques**. Un dos obxectivos principais desta resolución é elevar o nivel de conciencia sobre a situación crítica que viven a diario millóns de nena e nenos en países afectados por conflitos. A decisión da Asemblea Xeral pon de manifesto a realidade na que se atopan máis de 75 millóns de nenos de 3 a 18 anos que viven en 35 países afectados, entre os que se inclúe o Estado de Palestina.

Como Potencia ocupante, Israel ten a responsabilidade de garantir o dereito á educación, unha obriga vinculante recollida na cuarta Convención de Xenebra e a resolución 64/290 da Asemblea Xeral das Nacións Unidas sobre o dereito á educación en situacións de emerxencia. Con todo, o prolongado apartheid israelí imposto á poboación palestina foi dirixido a destruír e desintegrar completamente o sistema educativo palestino, privando a educación como un dereito fundamental, así como un medio para a realización doutros dereitos humanos. A poboación foi testemuña de numerosos ataques e operacións militares por parte do Estado xenocida de Israel, que resultaron nun alto número de vítimas civís, incluíndo estudantes e profesorado, así como na destrución de infraestruturas educativas. Estes ataques non só causan danos físicos, senón que tamén xeran traumas psicolóxicos e emocionais na poboación, especialmente nos nenos e mozos que son o futuro da sociedade.

Gaza: unha destrución completa do sistema educativo

A creación do Estado de Israel en 1948 a través da limpeza étnica do pobo palestino (a Nakba 1947/1948) afectou profundamente no sistema educativo palestino, incluíndo o desprazamento forzoso de refuxiados palestinos e contribuíndo a unha situación complexa na educación. Israel ocupou o que quedou de Palestina en 1967, onde se profundou aínda máis nesta complexidade dentro do eido educativo.

Antes do devastador xenocidio israelí contra a Franxa de Gaza, en 2021 rexistráronse 3,107 escolas con 59,098 profesores e unha matrícula de 1,338,353 estudantes. Con todo, esta realidade cambiou drasticamente debido ao bombardeo, o desprazamento forzoso, o bloqueio, secuestro ou a fame negra entre outros actos de violencia sistemática no contexto dunha agresión brutal do Estado de Ocupación israelí contra o pobo palestino e especialmente na Franxa de Gaza

As institucións educativas, desde escolas primarias até universidades, sufriron graves danos. Segundo datos do Ministerio de Educación do Estado de Palestina, até o 16 de xaneiro, 4.327 estudantes perderon a vida, 7.819 resultaron feridos, como resultado directo do xenocidio en curso que perpetra Israel. Estes datos soamente corresponden até o 16 de xaneiro, tendo en conta que as nenas e nenos asasinados até o día de hoxe superan os 14.000.

Shaimaa Saidam foi a estudante coa media máis alta en toda Palestina en 2023, cun impresionante 99,6%

no Tawjihi, o exame nacional de acceso á universidade. As forzas de ocupación israelí asasinaron a Shaimaa o 15 de outubro de 2023 durante o bombardeo en Gaza, xunto a membros da súa familia. "Quero inscribirme na carreira de Tradución e Interpretación de lingua inglesa", dixeran Shaimaa.

Datos actualizados

Dende o 7 de outubro até o día de hoxe, 100 escolas e universidades foron destruídas completamente, 305 escolas e universidades foron parcialmente destruídas e 246 persoas do persoal de educación (profesorado e persoal administrativo) foron asasinadas.

Segundo o Bureau Central de Estadísticas de Palestina, rexistráronse un total de 33.207 persoas asasinadas, das cales 14.000 eran nenas/os e 9.220 mulleres.

polas forzas de ocupación israelí.

En novas recentes, a madrugada del 7 de abril, as forzas do exército de ocupación israelí entraron en Birzeit, ao noroeste de Ramallah, e arrestaron a Layan Kayed e Layan Nasser, dúas estudantes da Universidade de Birzeit. As estudantes non están a salvo dos arrestos arbitrarios da ocupación.

Cabe destacar que este historial criminal contra a educación non é exclusivo contra os palestinos. No marco das súas agresións expansionista, acordámonos de Bahr o-Baqar.

Esta é unha escola exipcia que foi atacada o 8 de abril de 1970 por avións israelís na aldea exipcia que leva o mesmo nome ao sur de Port Said. O ataque provocou a destrución dunha escola primaria e a morte de 46 nenos exipcios. O ataque foi levado a cabo por bombardeiros Phantom F4, ás 09:20 horas do mércores 8 de abril. Cinco bombas e dous mísiles aire-terra impactaron na escola dunha soa planta, que constaba de tres aulas.

O sistema educativo: resistencia fronte á ocupación

Actualmente o sistema educativo palestino, que algunha vez mostrou signos alentadores, agora enfronta enormes desafíos debido á destrución física, a falta de recursos, e as restricións impostas pola ocupación israelí. A interrupción da aprendizaxe, os peches de escolas e universidades deixaron cicatrices profundas na sociedade palestina.

Os palestinos historicamente tiveron un altísimo nivel de adecuación, e achegaron moitísimo no sector de educación no mundo árabe, especialmente na rexión do Golfo. É crucial recoñecer que a educación é un dereito humano fundamental e unha ferramenta vital para o desenvolvemento e a prosperidade de calquera sociedade. "A educación non é preparación para a vida; a educación é a vida en si mesma." dixo John Dewey, pero adicionalmente os palestinos viron sempre a educación non

Ao privar aos palestinos do seu soño de educación para un futuro mellor, Israel tamén viola as seguintes convencións da ONU, que ratificou, pero nunca respectou:

- Pacto Internacional de Dereitos Económicos, Sociais e Culturais, 1966.
- Convención sobre los Dereitos do Neno, 1989.
- Convención sobre a Eliminación de Todas as Formas de Discriminación contra a Muller, 1979
- Convención sobre a Eliminación de Todas as Formas de discriminación Racial, 1966.
- Convención sobre os Dereitos das Persoas con Discapacidade, 2006.

Segundo o Informe do secretario xeral da ONU publicado en 2020, en 2019 verificáronse 4 incidentes nos que as forzas israelís utilizaron escolas palestinas con fins militares e 15 episodios de abuso contra persoal docente ou estudiantado. A ONU rexistrou 242 interferencias na educación por parte das forzas israelís e milicias de colonos, xunto con 15 ataques a escolas que afectaron a máis de 48.000 nenos palestinos.

En 2018, documentáronse 111 incidentes contra o sistema educativo en Cisjordania que afectaron a 19.196 nenos, cunha media de máis de dúas violacións semanais. A maioría dos incidentes involucraban munición de guerra, gases lacrimóxenos e granadas disparadas polas forzas israelís preto de escolas, obstaculizando a educación e ferindo a alumnos e docentes. En Hebrón, en 2018, rexistráronse 20 incidentes preto dunha escola en particular.

O 19 de marzo de 2019, soldados israelís asaltaron a escola Ziad Jaber en Hebrón e detiveron a un neno palestino de 10 anos, feito que foi documentado nun vídeo viral en redes sociais. A ocupación israelí e as súas prácticas, que inclúen restricións de movemento, detencións e encarceramentos de nenos, así como ataques de colonos, teñen efectos devastadores na saúde mental dos nenos palestinos, deixando cicatrices psicolóxicas duradeiras. Ademais, en 2019, 527 escolares palestinos foron detidos

Ademais, reportáronse 1.049 mortes de anciáns, 364 membros do persoal médico, 135 xornalistas, 246 traballadoras/es da educación, 116 nenas/os na Cisjordania ocupada, 152 empregados da ONU e 48 do persoal de Defensa Civil. En canto aos desaparecidos, contabilízanse 7.000 en total, dos cales 4.700 son nenos e mulleres.

Escolas e universidades foron branco de ataques de forma sistemática, resultando na súa destrución ou transformación en refuxios para os desprazados. Ademais dos ataques directos, as restricións impostas polas forzas da Ocupación israelí exacerbaron os desafíos educativos. O bloqueio, tanto en Gaza como en Cisjordania, illou os palestinos da comunidade internacional, limitando o seu acceso a congresos, seminarios e colaboracións académicas. Esta situación deixou a moitos educadores e profesionais con coñecementos desactualizados e obstaculizou o desenvolvemento e a modernización do sistema educativo palestino.

A infraestrutura actual en Gaza expón desafíos adicionais para a posta en marcha de solucións educativas. O apagamento total de electricidade, a falta de acceso a Internet estábel e a destrución xeneralizada fan que a educación en liña sexa case imposible.

Esta situación pon de manifesto a urxente necesidade de reconstrución e revitalización do sistema educativo en Palestina, unha tarefa que será enormemente desafiante debido á magnitude da destrución e a incerteza constante relacionada co xenocidio en Gaza, así como a sistémica colonización e a ilegal anexión de facto de Cisjordania, incluída Xerusalén.

Segundo o Instituto Nacional de Estatística de Palestina, as cifras revelan o impacto devastador da ocupación israelí en Palestina desde o 7 de outubro de 2023 até a última actualización do 7 de abril de 2024. Os datos mostran un total de 33.634 asasinados, 80.636 feridos, 2.000.000 de desprazados, 12.100 detidos e 360.000 vivendas danadas. Estas estatísticas reflicten o profundo sufrimento humano e as significativas dificultades que enfrenta a poboación palestina por mor dos persistentes bombardeos israelíes o impedimento da entrada de axuda humanitaria que están a causar unha fame negra inminente, especialmente no norte de Gaza. Máis de 34 persoas foron asasinadas por inanición, entre elas 16 nenas/os. O exército da Ocupación israelí causou graves danos ás escolas e universidades en Gaza durante os primeiros 100 días de ataques israelís. Un exemplo específico é a Escola Rosary Sister's, que foi destruída xunto coa súa biblioteca e teatro por un ataque israelí. Estímase que máis do 40% das escolas en Gaza están baixo a administración da Axencia de Obras

Públicas e Socorro das Nacións Unidas (UNRWA), e todas estas escolas están actualmente pechadas. A guerra provocou a suspensión do ano escolar 2023 - 2024, afectando a máis de 625.000 alumnas/os e 22.500 profesoras/es.

Unrwa

Nestes últimos meses, o Goberno israelí tentou desmantelar e destruír a UNRWA como un intento de atacar ao sustento que esta organización supón para millóns de palestinos, tanto en Palestina histórica como nos campos de refuxiados na diáspora. Segundo os datos da organización, en 2018 Gaza posuía 737 escolas, das cales 288 eran escolas de UNRWA contando con 9.367 profesoras/es dependentes da organización. Desmantelar a UNRWA supón eliminar á súa vez a unha parte substancial do sistema educativo para os refuxiados palestinos, privándoos dun dereito tan fundamental como é a educación.

“Oh, que mágoa, xa non seredes enxeñeiros”.

Ademais das escolas, as universidades en Gaza tamén foron gravemente afectadas, repórtase que 12 institucións de educación superior foron danadas ou destruídas por ataques israelís. O Euro-Med Human Rights Monitor sinalou que Israel destruíu sistematicamente todas as universidades de Gaza, nun intento de lograr a “destrución intencional de propiedades culturais e históricas palestinas”. O sistema universitario gazatí quedou completamente destruído: todas as universidades da Franxa foron sistematicamente atacadas até quedar totalmente erradicadas, sendo propósito israelí de eliminación continuo de todas as infraestruturas da Franxa para completar a limpeza étnica e o exterminio. A Universidade de Israa, situada ao sur de Gaza, foi demolida o 17 de xaneiro polo exército de Ocupación. Antes da demolición, a universidade foi utilizada como unha base militar e un centro para a detención de palestinos. Nun vídeo compartido por soldados israelís en redes sociais, un soldado camiñaba entre os cascallos da que era coñecida como a Universidade da o-Azhar. No audio o soldado dicía: “A quen di por que non hai educación en Gaza, bombardeámolo. Oh, que mágoa, xa non seredes enxeñeiros”.

baseándose nun sistema de leis e ordes militares discriminatorias. Estas leis e ordes discriminatorias, que son a manifestación do réxime de apartheid de Israel, lexitimaron, aos ollos do colonizador, a demolición de escolas palestinas e propiedades en xeral; así como o uso da violencia contra eles desde a ocupación de Cisjordania e a Franxa de Gaza en 1967.

O sistema de desigualdade e supremacía israelí, que facilita a opresión dos palestinos para limpar etnicamente aos palestinos e substituílos con colonos xudeus, constitúe crime de apartheid. Segundo a Convención sobre o Apartheid (1973), no Artigo II, a negación de Israel do dereito palestino á educación no val do Xordán dentro do marco de prácticas de limpeza étnica descríbese como: “Actos inhumanos... labores no contexto dun réxime institucionalizado de opresión sistemática e dominación por parte dun grupo racial sobre calquera outro grupo racial ou grupos e labores coa intención de manter ese réxime”.

A Convención destaca en particular a negación do dereito á educación como unha das formas de impor o apartheid, citando: “Calquera medida lexislativa e outras medidas calculadas para evitar que un grupo racial ou grupos participe na vida política, social, económica e cultural do país e a creación deliberada de condicións que impidan o pleno desenvolvemento de devandito grupo ou grupos, en particular negando aos membros dun grupo racial ou grupos dereitos e liberdades humanos básicos, incluído o dereito á educación, [...]”.

nenos palestinos asasinados no período que corre durante esas dúas décadas. O Ministerio de Información palestino declarou en 2019 que o 95% dos menores arrestados sofren torturas e degradacións durante a detención (golpes, patadas, vendaxe de ollos, interrogatorios en hebreo -idioma quenon coñecen-, ausencia de avogado e/ou algún familiar durante o interrogatorio, coaccións durante o mesmo...). É usual que estas detencións se dean nas inmediacións dos postos militares de control israelís, coñecidos como check-points e, principalmente, contra nenos que se atopan en idade escolar. Ademais, moitos estudantes sofren ataques constantes mentres se atopan nas escolas. Un mozo palestino dicía: “Ás veces estamos a xogar ao fútbol no patio da escola e de supeto escoitamos berros e comezan a lanzar gases lacrimóxenos”.

Debido á falta de escolas para as comunidades beduínas no val do Xordán, as familias vense obrigadas a enviar aos seus fillos e fillas ás escolas abarrotadas e distantes dos pobos veciños; unha viaxe diaria que pon en risco a vida dos nenos. Mahmoud Bsharat, pai de dous nenos da comunidade beduína de Khirbet Humsa ao-Tahta, afirma que a falta de autobuses para transportar aos nenos desde a súa comunidade até a escola de Froush Beit Dajan obriga algúns estudantes a camiñar catro quilómetros ao día. Agrega: “Ademais dos jeeps e tanques militares israelís que están constantemente na zona, a violencia dos colonos fanáticos é outra ameaza real que pon en perigo a vida dos estudantes. Hai máis de dous anos, os colonos tentaron secuestrar a un estudante no seu camiño de regreso da escola. Sempre hai intentos por parte dos colonos de secuestrar a estudantes. Para facelo, adoitan disfrazarse de vendedores ambulantes palestinos para enganar os nenos da zona. Hai uns anos, un colono asasinou unha nova estudante atropelándoa co seu coche”.

Debido ás ameazas e violencia que enfrontan os estudantes para acceder a escolas distantes, as familias preocupadas pola vida dos seus fillos recorren a medidas desastrosas sobre o futuro dos nenos ao obrigalos a abandonar a escola. Segundo un informe publicado pola Oficina Central de Estatísticas Palestina, a taxa de analfabetismo para a poboación palestina (de 15 anos en diante) é do 4.7% no norte do val do Xordán, mentres que é do 5.1% en Xericó e outras áreas no val do Xordán. Esas son taxas moi altas en comparación coa taxa de analfabetismo no resto de Cisjordania onde hai menos obstáculos por parte da Ocupación.

Israel nega á poboación o seu dereito á educación e a súa existencia na súa terra

Euro-Med Monitor

Euro-Med Monitor advertiu que a destrución xeneralizada e intencional por parte de Israel de propiedades culturais e históricas palestinas, incluídas universidades, escolas, bibliotecas e arquivos, demostra a súa aparente política de facer inhabitábel a Franxa de Gaza. Como xa dixemos, estes ataques responden a un proxecto de colonización que busca crear unha contorna desprovista dos servizos e as necesidades máis básicas para a poboación palestina, forzando o desprazamento da poboación da Franxa para completar a ocupación e a anexión ilegal. A propia Convención para a Prevención e Sanción do Xenocidio reconece que o “Somentamento intencional do grupo a condicións de existencia que conleven a súa destrución física, total ou parcial”, privando os membros

do grupo de recursos indispensábeis para a súa supervivencia constitúen actos de xenocidio. Por tanto, a destrución sistemática de todas as infraestruturas da Franxa como son as universidades, as escolas, os hospitais, os fogares, a privación de alimentos, medicamento ou auga potábel xa constitúen actos de xenocidio a luz de la Convención.

Actualmente, máis do 70% das infraestruturas en Gaza foron destruídas. Estes actos, xunto a los demais que a Convención reflicte no seu Artigo II, demostran a vontade explícita xenocida que o actual Goberno fascista israelí ten cara as palestinas e os palestinos y caraa Gaza. El proxecto colonial que moviliza a estrutura terrorista israelí para a anexión e colonización da totalidade de Palestina histórica trata de facer as súas vidas tan insoportábeis que forcen o seu desprazamento e, así, afirmar que “marcharon polo seu propio pe”, argumento propio da narrativa sionista que xustificou as campañas de limpeza étnica en 1947/1948 (A Nakba).

O regreso ás clases normais en Gaza é incerto debido ao continuo exterminio

xenocida. Propuxéronse solucións de aprendizaxe electrónica, pero se enfrontan a desafíos como cortes de enerxía e falta de acceso a internet estable. En contraste, as escolas na Cisjordania ocupada comezaron a implementar a aprendizaxe en liña debido ao aumento da violencia e os ataques de colonos dende outubro.

Cisjordania: o apartheid como un método de anexión

A violencia de Estado de apartheid israelí e a ocupación non só causaron perdas humanas, senón que tamén destruíron as esperanzas e aspiracións de xeracións novas que ven na educación un camiño cara a un futuro mellor. Esta política israelí sistemática de atacar a educación non é nova nin é soamente en Gaza. Israel, a Potencia ocupante, ten un historial criminal contra as escolas palestinas tomando Cisjordania como exemplo. No Val do Xordán, miles de estudantes enfróntanse a un sistema continuo que obstaculiza o seu acceso a unha educación axeitada agravado polo réxime de apartheid israelí.

No Val do Xordán, designado Área "C", ás comunidades palestinas négaselles o seu dereito á educación. As prácticas e políticas israelís de apartheid e anexión de facto prohiben a construción de infraestruturas palestinas, incluída a construción de escolas e xardíns de infancia, a máis de 38 comunidades da zona. Ademais, todas as escolas e xardíns de infancia das comunidades obxectivo destas accións hostís están suxeitas a un risco de demolición por parte das autoridades de ocupación israelís.

Exemplos: A Ocupación israelí derrubou en 2017 unha escola palestina na localidade de Yub ao Dib, no sur de Belén.

“Efectivos militares israelís demoleron este domingo de novo empregando escavadoras un colexio palestino financiado con fondos da Unión Europea (incluíndo España) en Bayt Tamar, nos arredores de Belén. A UE condenou a demolición”.

Israel utiliza a negación da educación ás comunidades beduínas no val do Xordán como medida coercitiva para limpalas etnicamente das súas terras. Até 2019, a ocupación israelí ha emitido ordes de demolición parcial ou total a máis de 42 escolas na área 'C'. Moitos son os centros educativos que serven particularmente ás comunidades beduínas no val do Xordán, polo que pasaron a ser obxectivo directo

de demolición para favorecer a *xudaización* do val.

A Escola de Nivel Ao-Auja, situada ao sur do val do Xordán, foi construída en 2020 co fin de atender as necesidades educativas de máis de 140 nenos. Previo á súa construción, os nenos tiñan que camiñar varios quilómetros todos os días por camiños inseguros e en condicións climáticas adversas para chegar a escolas abarrotadas en pobos veciños. Ali, membro da comunidade de Nivel Ao-Auja resume a importancia da escola: "A escola que se construíu na nosa comunidade significa moito para nós. Os meus fillos e moitos outros xa non precisan camiñar a escolas distantes todos os días, o que fai que o seu acceso á educación sexa moito máis doado que antes. Esta escola tamén determina o noso destino presente e futuro na nosa terra, xa que é un medio para mantermos firmes contra todas as adversidades". A escola recibiu orde de demolición.

Outro exemplo é a escola de Khirbet Ao-Maleh. Os palestinos, como parte da Campaña polo Dereito á Educación, construíron a escola de Khirbet Ao-Maleh a finais de 2020. A escola, que consta de catro aulas, agora atende a máis de 40 estudantes de Khirbet Ao-Maleh e as dúas comunidades beduínas circundantes de Ein Ao-Helweh e Ao- Farsiya até o cuarto grao. Recentemente recibiu unha orde de demolición baixo o mesmo pretexto que se dá a outras escolas ameazadas: construíren un permiso israelí que nunca se outorga aos palestinos. Se a escola é derrubada, isto significa que os estudantes das tres comunidades ás que serve veranse obrigados a ir á escola de Ein Ao-Baida, que está a 25 quilómetros de distancia destas comunidades. Esta viaxe desalentadora adoitaba ser parte da vida diaria dos estudantes fai menos dun ano cando non existía esta escola, un futuro que tristemente o réxime de apartheid israelí forzaralles a renovar.

Estas dúas escolas exemplifican a sistemática ameaza que sofren os estudantes do val, a quen se lles impoñun réxime de apartheid educativo, véndose na obriga a cruzar diariamente *check-points* militarizados para acceder a un sistema educativo completamente desigual. A viaxe a escolas distantes é perigoso debido á violencia do exército israelí e os colonos.

No ano 2020 foron arrestados polas forzas de ocupación israelís 543 menores palestinos. Calcúlase que entre 140 e 180 nenos seguen secuestrados nos cárceres da Potencia ocupante. Desde o ano 2000 até 2020, calcúlase que máis de 20.000 menores de idade foron arrestados polas forzas da ocupación. A iso únense máis de 2.500